

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Scholia In Primarias Preces Imperatoris

Chokier, Jean de

Coloniae Agrippinae, 1674

XLIV. Cumulari an possit titulus Precum cum titulo Ordinarij

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62387](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62387)

Hermannus. Ecclesiæ verò Parochialis est etiam exiguus valor, nimirum 40. Imperialium in certis, licet Amplissimus senatus jam pridem accessionem laudabilem fecerit ex multis hæreticorum à S. C. M. Conyisariis, Pastoribus deputatis, & sic minimè sufficiens ad congruam vitæ sustentationem Domini Hermanni eximij alioqui Theologi atque optimè de Ecclesiæ Aque-meriti, ut qui totis decem annis in dicto suo pastoratu ea in urbe inter hæreticos tumultuantes existens Ecclesiasticis munus laudabiliter obivit, nulla tamen alia dote instructus, quâ dictæ suæ exiguæ Parochiæ, ut certè in oculis omnium esse, tantum abest, ut arceri à residetia deberet Canonicatus, cui comòdè cū dicta Ecclesia Parochiali deservire potest, quo casu jura nullâ inducunt Incompatibilitatē, DD. in c. de multa, de Præbend. Collect. in c. unico de ver. permu.

Quod cum ita sit, sequitur Capitulū S. A dalberti teneri admittere Dominū Hermannum ad residentiam, illique de fructibus respondere, quos etiam ei restituere renetur pro tempore quo eandem residentiam illi onnegavit, per not. illust. Card. Seraphini decis. 1015. num. 1.

An su-
mulavi
posse tito-
lus Precu-
cum tito-
lo Ord-
narij
Electus
na via ad
aliam re-
dendum
licet.
Electa
via inuti-
li non tol-
litur uti-
li.

Verum prætermittam hæc, quæ nos aliquantisper detinuit difficultate, aliam aggredior, quam vidi non ita pridem Leodij agitari, nimirum an detur cummulatio titularum, videlicet provisionis Ordinarij & Precum Primariorum? Nominato enim per Cæsarem dabatur obstaculum, quòd præbendæ vacantis contigisset in mense Ordinarij; quem mensibus Precibus non subjacere plerique adstruebant. Itaque Nominatus novam accipit provisionem ab Ordinario quam insinuat Capitulo: Quærebatur an postpositis Precibus Cæsareis, quas antea Capitulo insinuaverat, posset uti collatione sibi ab Ordinario facta, & Capitulū cogere, ut se reciperet? Ratio dubitandi est, quòd electa una via non liceat redire ad aliam, cap. ut qui tuas, de electio. in 6. L. quod in heredes, §. eligere, ff. de tribut. actio. Nemoque uti potest titulo duplicato, L. cum res, C. de contr. ab. emptio. cap. inter dilectos, de fide instrum. Nihilominus tamen prævaluit contraria sententia, scilicet licere Præcille, si videat Preces suas effectum sortiri non posse ob impedimenta juris, vel facti, recurrere ad provisionem Ordinarij. Ratio est, quia electa via inutili non tollitur alia utilis, L. mater decedens, ibi DD. ff. de Inoff. testam. L. Claudius, ff. de acq. hered. Tiraquel. in L. boves, §. hoc sermone, nu. 15. & 16. ff. de verb. signif. proponensque actionem ineptam, si ab ea repellatur, potest proponere aptam, Tiraquel. ibid. nu. 16. Quæ etiam opinio geminatis arrestis stabilita est ab Amplissimo senatu Parisiensi, teste Agidio le maistre ejusdem curiæ Præsidi, in tract. de Regal. cap. 7. idque autoritate cap. post electionem, vers. tam ratione primæ quàm secundæ concessionis, de concess. præbend. & glos. not. in cap. nullus pluribus, de Reg. jur. in 6. Confert id quod scribit Mohedanus decis. 7. Ratio secunda est, quòd habens duas gratias, pro beneficio habendo, si utendo secunda succubatur, potest uti prima; quia istæ gratiæ non sunt contrariæ, licet sint diversæ, & ten-

& tendentes ad eundem effectum, etiam si sint sub diversis datis, ut rejecta opinione Jo. And. scribit Fely in cap. in nostra, nu. 2. de Rescript. Limita 10. nisi ante secundam provisionem esset alteri jus quæsitum, Card. conf. 33. in si Lud. Rom. conf. 413. Lap. alleg. ult. in si. ubi quærit quomodo potest quid petere possessionem beneficii ex duplici titulo. Limita 2. nisi habens collationem beneficii à superiore, impeteret postea aliam ab inferiore; potest enim superior tunc eum privare beneficio, quia est quædam ingratitude, & elusio erga superiorem, ob quam inducitur causa privandi eum, Abb. in cap. cum olim. col. 9. de Rejud. Limita 3. nisi iste duplex titulus tenderet ad diversos seu contrarios effectus in eadem persona, Lud. Rom. conf. 350. incip. casu proposita, Fely. d. cap. in nostra.

Verum quæstionis est, an quia datur istis Executoribus facultas conferendi, ut hic, censeatur etiam concessa potestas conferendi beneficia vacantia ex causa resignationis; seu an possint recipere resignationem alicujus, volentis in eorum manibus resignare, ut ea recepta provideant. Quæstionem hanc breviter discutit Flam. Paris. lib. 7. de resignat. quest. 22. eamque resolvit negativè, quia necesse est ut expressè committatur receptio Resignationis, cap. dudum. in pr. cum ibi notat. de Præbend. in 6. Coras. de Benef. part. 1. cap. 8. nu. 17. Sed quid si conferant ante receptas litteras? Collatio erit nulla: quia si non habent exercitium potestatis ante præsentationem, ergò non valet actus etiam si habeat in habitu, Lud. Rom. conf. 354. Fely. in cap. suscitatus, nu. 13. de Rescript.

PER CENSURAM ECCLESIASTICAM) De hac Executorum potestate textus est notabilis, & ibi glos. in cap. cum nostris, 6. de concess. præbend. Navar. in cap. si quando, in 7. causu nullitatis, nu. 2. & 3. Poterunt itaque excommunicare contra dicentes, quòd intellige contradicentes sine causa, & de facto: nam tunc possunt excommunicari, & eo ipso cadunt à jure quòd in illo beneficio forsan habent, ut statuit Inno. VIII. in constit. incip. Officij nostri debitum, de data 1401. 8. Kalen. Feb. secundum quam Flam. Paris. dicit se vidisse judicari, anno 1590. de mense Maji, lib. 8. de Resig. benef. quest. 7. nu. 169. Aliud porro dicendum est de contradicentibus de jure, allegando justam causam scilicet priorem, aut aliud simile, quia isti non poterunt excommunicari si contradicant, aut non pareant litteris Executoris, Arg. cap. licet de Præbend. in 6. Fely. in cap. causam qua, nu. 10. de Rescript. Rebuff. in praxi in tit. de forma nove provisionis. Sed an possint procedere contra Exemptos? Hanc quæstionem ex professo tractat Erasmus à Chokier frater meus in suo tract. de Jurisd. Ord. in Exemptos, part. 4. quest. 64. ad quem brevitatè causa lætorem remitto.

PERSONIS PRÆTACTIS) Et sic nota Preciatis non obstare Expectativas, & alias Nominationes seu speciales reservationes, aut mandata

Executor
an confer-
re possit
ex causa
resignat
ionis:

Executor
potest con-
tradice-
re excom-
municare.
Secus con-
tradictos
de jure.

Executor
an possit
procedere
contra Ex-
emptos: